



مرکز مجازی امام صادق (ع)

عقائد امامیه

تقیه، دعا

جلسه ۳۵

استاد شریفانی

تقیه:

اعتقاد شیعه به تقیه، سبب شد که مخالفان آن را دستاویز قرار دهند و با وارونه جلوه دادن تقیه، به شیعه حمله کنند؛ گویا دل‌های آنان از بغض شیعه خالی نمی‌شود. مگر شیعیان در زمان خلافت اموی و عباسی در معرض خطر نبود؟ و آیا کافی نبود که بگویند: فلانی شیعه است تا به ناحق گردن او را بزنند، و در نتیجه این گروه مظلوم راهی به جز تقیه برای حفظ خود و اعتقادشان نداشتند.

مشروعیت تقیه

عده ایی تقیه را ملاک طعن و ناسزاگویی به شیعه می‌دانند، و تصور می‌کنند تقیه در اسلام مشروعیت ندارد؛ در پاسخ به آنان باید گفت: اولاً: شیعه پیرو امامان معصوم خود هستند؛ و در پرتو رهبری آنها طی طریق می‌کنند. معصومین فرموده اند: تقیه به هنگام نیاز واجب است. تقیه در نزد امامان معصوم جزء دین است. بر همین اساس امام صادق علیه السلام فرمودند: «من لا تقیه له لا دین له». کس که تقیه را رعایت نمی‌کند، دین ندارد. ثانیاً: مشروعیت تقیه در قرآن آمده چنان که می‌فرماید: «الا من اکره و قلبه مطمئن بالايمان». مگر آن کس که وادار شود، در حالی که دلش آرام و استوار باشد. شان نزول این آیه در مورد عمار یاسر است، او از ترس دشمنان ناگزیر تظاهر به کفر کرد، در حالی که در قلبش، ایمان به خدا و رسول خدا داشت.



مرکز مجرب از امام صادق علیه السلام

دعا:

ائمه معصومین از پیش می دانستند که قدرت سیاسی به دست آنان نخواهد افتاد و از طرفی، پیشوایی و امامت اقتضاء می کرد که آنان، پیروان خود را نسبت به احکام و دستورات صحیح شرعی آگاه ساخته و در تربیت ایشان بکوشند تا این که - این اصحاب با وفا - برای اجتماع مفید، و نمونه کاملی از یک مسلمان حقیقی بوده باشند.

در اینجا به مناسبت به برخی از برنامه تعلیمی و تربیتی ایشان اشاره می شود.

دعا و نیایش:

دعا، سلاح مؤمن و ستون دین و نور آسمانها و زمین است. توجه به دعا از ویژگی ها و امتیازات بارز شیعه است.

اهل بیت علیهم السلام پیروانشان را همیشه تشویق و ترغیب به دعا می نمودند. در روایتی از معصوم آمده است: «افضل العبادۃ الدعاء». بهترین عبادت ها، دعا است.